

«πάσαν επλήρωσας οικονομίαν Σωτήρ ημών, ίνα σώσης τον κόσμον τη επιφανεία σου»

/ [Πεμπτουσία](#)

Αγαπητοί μου,

το γεγονός της προσελεύσεως του Χριστού στον Ιωάννη τον Πρόδρομο, ώστε να βαπτισθεί υπ' αυτού, ενέχει μείζονα θεολογική σημασία· «πάσαν επλήρωσας οικονομίαν Σωτήρ ημών, ίνα σώσης τον κόσμον τη επιφανεία σου», ψέλνει η Εκκλησία σε ιδιόμελο τροπάριο της εορτής των Θεοφανείων, υποδηλώνοντας αριδήλως, αφενός την «αύξηση» του Χριστού και αφετέρου την «ελάττωση» του Προδρόμου. Η εμφάνιση δηλονότι και η δημόσια δράση του Χριστού, η παρουσία και τα θαύματά του, η όλη οικονομία για την απελευθέρωση του ανθρώπου εκ της φθοράς, σήμαιναν την ολοκλήρωση του προδρομικού έργου του Ιωάννου. Η δε ολοκλήρωση του ανατεθέντος στον Πρόδρομο έργου ήταν άμεσα εξαρτημένη από την πλήρωση του θείου Νόμου εκ μέρους του Χριστού. Ο λόγος του Κυρίου προς τον Πρόδρομο, όταν αυτός από συστολή και επίγνωση ήθελε να τον εμποδίσει από του να βαπτισθεί, είναι ενδεικτικός: «άφες άρτι», του λέει, «ούτω γαρ πρέπει

εστίν πληρώσαι πάσαν δικαιοσύνην». Δικαιοσύνη, ερμηνεύει ο ιερός Χρυσόστομος, είναι η εκπλήρωση των εντολών του Νόμου· δοθέντος πως ο Χριστός ήλθε για να λύσει την κατάρα για τη μη τήρηση και εφαρμογή του Νόμου στην ολότητά του, έπρεπε ο ίδιος να εκπληρώσει άπαντα τον Νόμο. Όπως λοιπόν περιετμήθη και παρουσιάστηκε στον Ναό «του δούναι θυσίαν», και «σάββατα ετήρησεν, και εορτάς επλήρωσεν Ιουδαϊκάς», έτσι και τώρα, υπακούοντας στο επιτεταγμένο από τον Θεό -«(ο Θεός εστι), ο πέμψας με βαπτίζειν εν ύδατι», κατά πως μαρτυρεί ο Πρόδρομος- προσέρχεται εις το βαπτισθήναι, ώστε πλέον η ανθρωπότητα να απαλλαχθεί από την κατάρα της μη τήρησης του Νόμου, και τοιουτοτρόπως να γίνει η «μετάβαση» από την παλαιά εποχή σε αυτή της ζωοποιού χάριτος. Εξού και η επισήμανση του Προδρόμου για την τελειότητα που επρόκειτο να προσφέρει η έναρξη της σωτηριώδους δράσεως του Κυρίου: «εγώ μεν υμάς βαπτίζω εν ύδατι εις μετάνοιαν», έλεγε στα πλήθη, «ο δε οπίσω μου ερχόμενος ισχυρότερός μου εστιν, ου ουκ ειμί ικανός τα υποδήματα βαστάσαι· αυτός υμάς βαπτίσει εν Πνεύματι αγίω και πυρί».

Η τελειότητα, για την οποία ομιλεί ο Πρόδρομος, πιστοποιείται και από όσα υπερφυή ακολουθούν· ο ουρανός, ο οποίος είχε κλείσει για τον παλαιό Αδάμ, τώρα ανοίγει για τον νέο, τον Χριστό, και κατ' επέκταση για όλη την ανθρωπότητα, αποκαλύπτοντας εν ταυτώ τα άλλα δύο πρόσωπα της Αγίας Τριάδος: τον Πατέρα, ως μαρτυρών περί του Υιού, και το Άγιο Πνεύμα, που εμφανιζόμενο «εν είδει περιστεράς», βεβαιώνει «του λόγου το ασφαλές».

Εύχομαι εκ μέσης καρδιάς άπας ο λαός του Θεού να κατορθώσουμε να μετέχουμε στα ως άνω μυστήρια ουχί «πανηγυρικώς» και «κοσμικώς», αλλά κατά την προσφυή υπόδειξη του Γρηγορίου του Θεολόγου- «θεοπρεπώς» και «υπερκοσμίως», εορτάζοντες εν πίστει και εν μετανοία την ιατρεία και ανάπλαση της φύσεώς μας.

Μετά της εν Κυρίω αγάπης
Ο Τριμυθούντος Βαρνάβας

